

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Shk/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201190
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1021201190.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1) PMB Slovakia s.r.o., so sídlom Novonosická 503/5, 020 01 Púchov, IČO: 36 698 458, právne zastúpená advokátskou kanceláriou: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ s.r.o., so sídlom Dvory 1932, 020 01 Púchov, IČO: 36 867 454, 2) ARTRA s.r.o., so sídlom Víťazná 394/44, 958 04 Partizánske, IČO: 31 594 689, právne zastúpená advokátskou kanceláriou: Nomus s.r.o., so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 54 489 750, 3) JANOLI, s.r.o., so sídlom Uzovce 26. 082 66 Uzovce, IČO: 36 515 507, 4) ČECHOVO, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 39, 083 01 Sabinov, IČO: 46 186 484, 5) JASTA Slovakia, s.r.o., so sídlom Orechová 5, 080 01 Prešov, IČO: 36 491 799, 6) Ing. Jaroslav Marinica - MARINI, s miestom podnikania Malinová 13681/20, 080 01 Prešov, IČO: 37 533 924, žalobcovia 3) až 6) právne zastúpení advokátskou kanceláriou: URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, 811 03 Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2021/DOH/POK/R/24 zo dňa 19. mája 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcov 2) až 6) a žalovaného proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-1S/189/2021-568 zo dňa 17. októbra 2024, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-1S/189/2021-568 zo dňa 17. októbra 2024 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho a správneho súdneho konania

1. Rozhodnutím žalovaného č. 2019/DOH/POK/1/39 zo dňa 5. decembra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bolo konanie žalobcov 1) až 6), spočívajúce v koordinácii postupu pri predkladaní ponúk do verejných obstarávaní, realizovaných prostredníctvom elektronického kontrakčného systému (EKS) v čase od 12. januára 2015 do 28. apríla 2017, vyhodnotené ako dohoda obmedzujúca obchodnú súťaž, ktorá mala za cieľ obmedzenie hospodárskej súťaže v oblasti dodávok nábytku a zdravotníckeho vybavenia a v oblasti dodávok odevov, obuvi a textilných výrobkov, na území Slovenskej republiky, prostredníctvom priameho alebo nepriameho určenia cien tovaru, rozdelenia trhu a koordinácie podnikateľov vo verejnom obstarávaní, v obchodnej verejnej súťaži alebo inej obdobnej súťaži, v súvislosti s verejným obstarávaním, obchodnou verejnou súťažou alebo inou obdobnou súťažou, ktorá je podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 4 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 136/2001 Z. z. alebo „zákon o hospodárskej súťaži“) zakázaná. Žalobcom 1) až 6) boli uložené finančné sankcie a zákaz účasti vo verejnom obstarávaní, v obchodnej verejnej súťaži alebo inej obdobnej súťaži po dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia.

2. Rozhodnutím rady žalovaného č. 2021/DOH/POK/R/24 zo dňa 19. mája 2021 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“ alebo „žalované rozhodnutie“) bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie tak, že najmä boli

korigované uložené sankcie a uložený zákaz účasti na verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia.

3. Dňa 21. júla 2021 bola Krajskému súdu v Bratislave doručená správna žaloba žalobkyne 1) proti rozhodnutiu žalovaného. Jednou zo žalobných námietok bolo, že žalovaný opiera svoje rozhodnutie o nezákonne získané a používané dôkazy - išlo o DVD a CD obsahujúce telekomunikačné tajomstvo (prevádzkové údaje - IP adresy žalobcu a ostatných účastníkov správneho konania).

4. Dňa 30. júla 2021 bola Krajskému súdu v Bratislave doručená správna žaloba žalobcov 2) až 6) proti rozhodnutiu žalovaného. Žalobná argumentácia týkajúca sa nezákonnosti získaných a používaných dôkazov bola obdobná.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S 189/2021-292 zo dňa 28. septembra 2021 spojil konania o správnych žalobách žalobcov na spoločné konanie.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. I. ÚS 217/2024-43 zo dňa 18. júna 2024 konštatoval v predmetnej veci porušenie práva žalobcov 2) až 6) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a prikázal Správnemu súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“), aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

7. Správny súd dňa 20. augusta 2024 nariadil v predmetnej veci termín pojednávania na 23. októbra 2024, ktorý dňa 17. októbra 2024 zrušil.

8. Uznesením správneho súdu č. k. BA-1S/189/2021-568 zo dňa 17. októbra 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „uznesenie správneho súdu“) bolo správne súdne konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) prerušené do právoplatného skončenia konaní vedených správnym súdom pod sp. zn. BA-8Sa/18/2023 a sp. zn. BA-8Sa/46/2023.

9. Správny súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že pred ním prebiehajú konania sp. zn. BA-8Sa/18/2023 (na základe žaloby žalobkyne 1) zo dňa 26. marca 2019) a sp. zn. BA-8Sa/46/2023 (na základe žaloby žalobcov 2) až 6) zo dňa 27. marca 2019) proti inému zásahu žalovaného, ktorý mal spočívať v tom, že žalovaný v rámci administratívneho konania č. 0009/OKT/2017 získal, uchovával a používal údaje získané na základe listov adresovaných Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky zo dňa 14. marca 2017 a zo dňa 21. júna 2017. Požadované údaje (IP adresy) boli žalovanému poskytnuté v písomnej forme listami zo dňa 27. marca 2017 a zo dňa 3. júla 2017, ako aj na DVD a CD nosiči.

10. Podľa názoru správneho súdu z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia ako aj žalovaného rozhodnutia vyplýva, že údaje, ktorých zákonnosť je spochybnená v žalobách proti inému zásahu, boli relevantným dôkazným prostriedkom v administratívnom konaní. Keďže problematikou riešenou v konaniach o žalobách proti inému zásahu je otázka nezákonnosti postupu žalovaného pri získaní, uchovávaní a používaní sporných údajov, ale, vzhľadom na navrhovaný petit (uloženie povinnosti dáta zničiť), môže byť výsledkom uvádzaných správnych súdnych konaní dotknutá samotná faktická existencia týchto údajov, správny súd dospel k názoru, že je v predmetnej veci daný dôvod na prerušenie konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP.

II.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

11. Proti napadnutému uzneseniu (v celom rozsahu) podali žalobcovia 2) až 6) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Žiadali, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil správemu súdu na ďalšie konanie, zároveň žiadali, aby kasačný súd zaviazal žalovaného nahraďiť žalobcom 2) až 6) trovy konania.

12. Žalobcovia 2) až 6) poukázali na skutočnosť, že účelom podania žaloby proti inému zásahu žalovaného bolo docieľiť skorú ochranu ich práv, keďže rýchle a efektívne rozhodnutie správneho súdu o inom zásahu by mohlo mať zásadný vplyv na samotné administratívne konanie a rozhodnutie žalovaného by mohlo znieť inak. Avšak vzhľadom na to, že správny súd nerozhodol o žalobách proti inému zásahu žalovaného pred vydaním meritórneho rozhodnutia žalovaného, význam správneho súdneho konania a rozhodnutia o inom zásahu sa znížil (i keď samotné správne súdne konanie žalobcovia 2) až 6) pre intenzitu zásahu do ich práv nepovažujú za nadbytočné). Žalobcovia 2) až 6) podali správnu žalobu proti inému zásahu žalovaného tiež preto, že v danom čase neexistovalo meritórne rozhodnutie žalovaného, proti ktorému by sa mohli brániť. V správnom súdnom prieskume meritórneho rozhodnutia žalovaného má pritom správny súd kompetenciu posudzovať aj zákonnosť jednotlivých faktických úkonov vykonaných v administratívnom konaní, ktorých výsledkom bolo získanie a použitie dôkazov proti žalobcom 2) až 6).

13. Podľa názoru žalobcov 2) až 6) možno správne súdne konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP prerušiť, ak sa vyskytla v konaní predbežná otázka, ktorá by inak mala byť rozhodnutá civilným súdom.

O takýto prípad v predmetnej veci nejde. Navyše je správny súd pred fakultatívnym prerušením povinný urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom by mala byť zásada hospodárnosti konania, prerušenie konania by malo byť skôr výnimkou ako pravidlom.

14. Navyše v predmetnej veci je tiež podstatné, že konanie o všeobecnej správnej žalobe má hlavné postavenie voči konaniu o inom zásahu, pričom v konaní o všeobecnej správnej žalobe rozhoduje senát správneho súdu, avšak o inom zásahu len samosudca.

15. Žalobcovia 2) až 6) zastávajú tiež názor, že pri fakultatívnom prerušení konania v predmetnej veci mal správny súd zvážiť na jednej strane záujem na spravodlivom rozhodnutí vo veci a na druhej strane záujem na konaní bez zbytočných prieťahov. Správny súd v predmetnej veci pritom vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že došlo už k rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky o prieťahoch v predmetnom súdnom konaní a k vydaniu bezpodmienečného príkazu konať bez zbytočných prieťahov. Keďže správny súd v konaní o všeobecnej správnej žalobe posudzuje aj iné okolnosti rozhodné pre vydanie meritórneho rozhodnutia správneho orgánu, je z hľadiska hospodárnosti vhodnejšie, aby pokračoval v konaní a toto fakultatívne neprerušoval.

16. Žalobcovia 2) až 6) považujú napadnuté uznesenie z vyššie uvedených dôvodov aj za nedostatočne odôvodnené a ďalej vo svojej kasačnej sťažnosti obširne citujú rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa prieťahov v súdnom konaní.

17. Proti napadnutému uzneseniu podal kasačnú sťažnosť aj žalovaný z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP, pričom žiadal, aby kasačný súd toto zrušil.

18. Žalovaný zastáva názor, že správna žaloba proti inému zásahu je prípustná len vtedy, ak sa voči inému zásahu nemožno brániť inými právnymi prostriedkami (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžnz 6/2015-100 zo dňa 29. júna 2016). Postup správneho orgánu predchádzajúci vydaniu rozhodnutia je súdom preskúmaný v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžnz 6/2015 zo dňa 29. júna 2016). Pokiaľ preto žalobcovia žalobou proti inému zásahu žiadajú zničenie údajov, ktoré boli použité ako dôkazy vo vydanom (hoci neprávoplatnom) rozhodnutí, posúdiť ich zákonnosť patrí druhostupňovému orgánu, prípadne správneho súdu konajúcemu o správnej žalobe (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 676/2016 zo dňa 11. októbra 2016). Podľa názoru žalovaného preto konanie o žalobe proti inému zásahu nemá za účel preskúmať dôkazy a postup pri ich získaní predtým, než budú použité v správnom konaní, resp. než ich bude možné preskúmať súdom v konaniach smerujúcich proti správnym rozhodnutiam. Za tohto stavu zastáva žalovaný názor, že žaloba na ochranu pred iným zásahom orgánu verejnej správy má subsidiárny charakter, preto nemôže byť dôvodom prerušenia konania o všeobecnej správnej žalobe proti meritórnemu rozhodnutiu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP. Prioritu má mať preto konanie o všeobecnej správnej žalobe a nie konanie o žalobe proti inému zásahu.

19. Ku kasačným sťažnostiam žalobcov 2) až 6) a žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa 1), ktorá uviedla, že ich bez bližšieho vyjadrenia berie na vedomie.

20. Vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcov 2) až 6) žalovaný uviedol, že sa stotožňuje s kasačnou sťažnosťou žalobcov 2) až 6) v časti požadujúcej zrušenie napadnutého uznesenia. Nestotožňuje sa však s ich návrhom na priznanie nároku na náhradu trov konania s odkazom na § 467 SSP.

21. Žalobcovia 2) až 6) sa vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného stotožnili s jeho návrhom na zrušenie napadnutého uznesenia. Nestotožňujú sa však s argumentáciou žalovaného, že by podanie žaloby proti inému zásahu z ich strany bolo nedôvodné či neprípustné. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky citovaná žalovaným sa vzťahuje k výkladu § 250v zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ktorý však je už v súčasnosti nahradený inými ustanoveniami - § 252 ods. 1 a 2 SSP. Aktuálna právna úprava neupravuje len negatívnu žalobu proti inému zásahu (§ 252 ods. 1 SSP), ale aj určovaciu žalobcu proti už skončenému inému zásahu (§ 252 ods. 2 SSP).

22. Vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného žalobcovia 2) až 6), s odkazom najmä na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/3029 zo dňa 19. novembra 2019 a sp. zn. II. ÚS 9/2024 zo dňa 10. januára 2024, argumentujú v prospech priznania nároku na náhradu trov kasačného konania v prípade ich úspechu.

III.

Právne posúdenie kasačného súdu

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačné sťažnosti žalobcov 2) až 6) a žalovaného boli podané včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 ods. 1 SSP) a sú prípustné (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť žalobcov 2) až 6) je dôvodná.

24. Ťažiskový právny problém v predmetnej veci spočíva v aplikácii fakultatívneho prerušenia správneho súdneho konania o všeobecnej správnej žalobe podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP z dôvodu prebiehajúceho správneho súdneho konania o žalobe proti inému zásahu, v ktorej sa rieši zákonnosť jedného z dôkazov, na ktorých je založené aj rozhodnutie žalovaného.

25. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak a) prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

26. Podľa § 132 ods. 1 SSP otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 131, si môže správny súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

27. Podľa § 132 ods. 2 SSP ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, správny súd na takéto rozhodnutie prihladne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

28. V súvislosti s § 100 ods. 2 SSP dáva kasačný súd v prvom rade do pozornosti, že ide o právnu úpravu fakultatívneho prerušenia správneho súdneho konania. V prípade zistenia dôvodov podľa § 100 ods. 2 písm. a) až c) SSP preto správny súd nemusí správne súdne konanie prerušiť (na rozdiel od obligatórneho prerušenia podľa § 100 ods. 1 SSP), ale musí zvážiť ďalší vhodný postup - teda či bude pre spravodlivé rozhodnutie vo veci efektívnejšie vykonať iné vhodné opatrenia alebo namiesto ich vykonania správne súdne konanie prerušiť. Správny súd tak primárne vo vzájomných súvislostiach vyvažuje medzi požiadavkou na spravodlivé rozhodnutie vo veci v intenciách čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na druhej strane záujmom na postupe bez zbytočných prieťahov v intenciách čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu je v zásade žiaduce, aby správny súd uplatnil fakultatívne dôvody na prerušenie správneho súdneho konania bezodkladne po ich zistení (BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C.H.Beck, 2018, str. 562). Úvaha správneho súdu medzi vyvažovaním konfliktných princípov práva na spravodlivý proces pri rozhodovaní podľa § 100 ods. 2 SSP musí pritom nájsť svoj odraz v odôvodnení rozhodnutia o prerušení konania (mutatis mutandis rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 199/2019 zo dňa 26. júla 2019, bod 7.6).

29. V predmetnej veci správny súd identifikoval ako dôvod na prerušenie správneho súdneho konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP otázku zákonnosti časti dôkazov, ktoré tvoria podklad rozhodnutia žalovaného. Práve túto otázku vníma správny súd ako otázku s významom pre jeho rozhodnutie, keďže aj vo svojich všeobecných správnych žalobách vznášajú žalobcovia 1) až 6) námietky proti (ne)zákonnosti časti získaných dôkazov. Voči tejto časti dôkazov a spôsobu ich získania podali žalobcovia 1) až 6) žaloby proti inému zásahu (pred vydaním prvostupňového rozhodnutia), kde sa rieši aj otázka s významom pre toto správne súdne konanie, ktorá bola vymedzená správnym súdom. V konaní o inom zásahu má byť konštatovaná (ne)zákonnosť časti zabezpečených dôkazov a spôsobu ich získania a požaduje sa tiež ich zničenie.

30. Kasačný súd súhlasí s tým, že správnym súdom vymedzená otázka môže mať význam na tu posudzované konanie a mohla tak byť dôvodom na prerušenie konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP. Na druhej strane však ide aj o bežnú žalobnú námietku smerujúcu proti podkladom rozhodnutia preskúmaného správnym súdom, s ktorou je správny súd povinný sa autonómne argumentačne vysporiadať v konaní o preskúmaní zákonnosti samotného meritórneho rozhodnutia. Z právneho poriadku navyše ani nevyplýva, že by správny súd v správnom súdnom konaní o všeobecnej žalobe proti rozhodnutiu bol viazaný prípadným súvisiacim rozhodnutím správneho súdu o správnej žalobe proti inému zásahu (argumentum a contrario § 131 SSP).

31. Z doteraz uvedeného potom vyplýva, že správny súd nemal správne súdne konanie v predmetnej veci podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP prerušiť, ale mal si otázku zákonnosti časti dôkazov tvoriacich podklad rozhodnutia žalovaného (a ich získania) zodpovedať autonómne. Podstatnou otázkou tak je, či sa správny súd pri voľbe medzi dvoma alternatívami - (i) autonómne posúdenie otázky s významom pre správne súdne konanie alebo (ii) prerušenie súdneho konania, nedopustil excesu.

32. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že pre rozhodnutie správneho súdu bol relevantný najmä časový aspekt podaných žalôb - žaloby proti inému zásahu boli podané prvotne. Táto skutočnosť však sama o sebe nevyvoláva dôvodnosť prerušenia tohto primárneho konania len z dôvodu následne prebiehajúcich správnych súdnych konaní majúcich nejakú súvislosť s primárnym konaním. Tak ako už

bolo konštatované v bode 30 tohto uznesenia, relevantné pri vyhodnocovaní, či malo alebo nemalo byť správne súdne konanie prerušené, malo byť pre správny súd to, či si otázku ne/zákonnosti obstarania a získania dôkazov môže alebo nemôže vyhodnotiť sám. Kasačný súd už vyššie uzavrel, že správny súd je v rámci „meritórneho“ rozhodovania povinný, pochopiteľne za predpokladu, že to žalobcovia namietli v správnej žalobe, zákonnosť podkladov rozhodnutia preskúmať. Navyiac kasačný súd musí dať za pravdu žalobcom 2) až 6) v tom, že správny súd opomenul okrem iného zohľadniť (i) rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 217/2024-43 zo dňa 18. júna 2024 o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v predmetnej veci s príkazom na konanie bez zbytočných prieťahov a (ii) celkovú dĺžku konaní o žalobách žalobcov 1) až 6) proti inému zásahu žalovaného.

33. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o porušení práva žalobcov 2) až 6) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov s príkazom na ďalšie konanie bez zbytočných prieťahov ako aj celková dĺžka súvisiaceho konania sú rozhodujúce skutočnosti ovplyvňujúce úvahu správneho súdu o voľbe iných vhodných opatrení podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP.

34. V súvislosti s celkovou dĺžkou konaní o žalobách žalobcov 1) až 6) proti inému zásahu žalovaného kasačný súd zo svojej rozhodovacej činnosti zistil, že vo veci súvisiaceho iného zásahu o žalobe žalobkyne 1) rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8 Sa 19/2019-112 zo dňa 6. júla 2022 tak, že túto odmietol z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty. Toto uznesenie Krajského súdu v Bratislave bolo uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Shk 4/2022 zo dňa 26. januára 2023 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Obdobne rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8 Sa 20/2019-541 zo dňa 30. marca 2022 o žalobe žalobcov 2) až 6) proti inému zásahu, pričom toto uznesenie bolo rovnako uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Shk 2/2022 zo dňa 30. marca 2023 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

35. Navyše, v napadnutom uznesení skutočne absentuje akákoľvek úvaha, ktorou by správny súd objasnil, prečo je v predmetnej veci dôležitejšie a potrebnéjšie konanie prerušiť, než vec rozhodnúť. Rovnako tiež absentuje akákoľvek úvaha, že takýto postup správneho súdu bude väčšmi zodpovedať vydanému rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 217/2024-43 zo dňa 18. júna 2024 a jeho príkazu na konanie bez zbytočných prieťahov, ktoré kladie na správny súd povinnosť vec čo možno najskôr rozhodnúť a konanie o nej ukončiť. K záveru o potrebe prerušiť konanie pritom správny súd dospel až po viac ako 3 rokoch vedenia správneho súdneho konania v predmetnej veci (od 30. júla 2021 do 17. októbra 2024), z čoho 2 roky prebiehali konania o všeobecnej správnej žalobe a inom zásahu žalobcov 1) až 6) paralelne bez prerušenia (od 30. júla 2021 do 30. marca 2022/6. júla 2022 a od 26. januára 2023/30. marca 2023 do 17. októbra 2024), pričom k prerušeniu konania došlo viac ako 1 rok po zrušení predchádzajúcich (procesných) rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave týkajúcich sa žalôb proti inému zásahu žalobcov 1) až 6) (od 26. januára 2023/30. marca 2023 do 17. októbra 2024).

36. Správny súd rovnako opomenul zohľadniť aspekt celkovej dĺžky konania o žalobách žalobcov 1) až 6) proti inému zásahu, ktoré ku dňu vydania napadnutého uznesenia trvali viac ako 5 rokov (od 26. marca 2019/27. marca 2019 do 17. októbra 2024). Ústavný súd Slovenskej republiky už konštatoval, že k odpadnutiu dôvodu na prerušenie konania, ak ide o fakultatívne prerušenie súdneho konania, môže dôjsť nielen v prípade právoplatného skončenia súvisiaceho konania, ale aj pre neúnosnú dĺžku súvisiaceho konania (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 246/2021 zo dňa 7. septembra 2021, publikované ako judikát v ZNaUÚS pod č. 41/2021). O to viac musí byť, podľa názoru kasačného súdu, prípadná neprimeraná dĺžka súvisiaceho konania indikátorom, pre ktorý má správny súd uplatniť iné vhodné opatrenia než fakultatívne prerušenie konania § 100 ods. 2 písm. a) SSP. Celková dĺžka konania o žalobách žalobcov 1) až 6) proti inému zásahu žalovaného prekračujúca 5 rokov je v tomto smere pomerne jasným signálom, ktorý nemôže ostať bez odpovede v rozhodnutí správneho súdu o prerušení konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP.

37. S ohľadom na vyššie uvedené kasačný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je aj nedostatočne odôvodnené, keď správny súd náležite neposúdil vhodnosť a efektívnosť iných vhodných opatrení pred prerušením konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP a v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nevysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré mali jeho úvahu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP ovplyvniť.

38. Keďže kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcov 2) až 6) je dôvodná, čím vo výroku fakticky vyhovel aj kasačnej sťažnosti žalovaného, bližšie sa argumentáciou žalovaného o ďalších dôvodoch nezákonnosti napadnutého uznesenia nezaoberal.

39. Pre úplnosť kasačný súd dodáva, že si je vedomý skutočnosti, že v niektorých prípadoch súvisiacich správnych žalôb proti inému zásahu vo veci nezákonnosti dôkazov, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie preskúmané v tejto veci, už správny súd rozhodol. Túto skutočnosť však nemohol kasačný súd

zohľadniť v konaní o tejto kasačnej sťažnosti, keďže pre rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania napadnutého rozhodnutia správneho súdu (§ 454 SSP).

IV.

Záver

40. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že kasačná sťažnosť žalobcov 2) až 6) bola dôvodná a napadnuté uznesenie správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a je aj nedostatočne odôvodnené v miere zasahujúcej do práva sťažovateľov na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP). Preto napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

41. V ďalšom konaní je správny súd viazaný vyjadrenými právnymi názormi kasačného súdu (§ 469 SSP).

42. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP), a to s ohľadom na celkový úspech účastníkov konania v správnom súdnom konaní v predmetnej veci (judikát č. 85/2024 ZNSS). Kasačný súd nerozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 467 ods. 4 SSP, ako požadovali žalobcovia 2) až 6), keďže po zrušení napadnutého uznesenia konanie vo veci neukončil zastavením, postúpením veci a ani nerozhodol o odmietnutí kasačnej sťažnosti.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 a § 139 ods. 4 SSP).

Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov s príkazom na ďalšie konanie bez zbytočných prieťahov ako aj celková dĺžka súvisiaceho konania sú rozhodujúce skutočnosti ovplyvňujúce úvahu správneho súdu o voľbe iných vhodných opatrení podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.